

זכרון לצדיקים

לזאת מתחלקים חיילות הציונים לשני מחנות:

המחנה האחת יוצאת בגלוי בדברי כפירה ובלע להשחית האמונה, ובאופן זה הם לוחמים עם המאמינים המשיבים גם הם מלחמה בחירוף נפש ומתגוננים בכל כוחותיהם לא ליפול בידי הכופרים.

אז באה הכת השנייה מחנה הצבועים אשר הם נקראים מזרחי המתיצבים למלחמה עם הכופרים, ולעין כל הם לוחמים בגבורה נגד הכופרים, ומעמידים עצמם למגינים על עמדות היראים, ומבריחים את הכופרים מעל המאמינים.

בראות היראים כי אלו הם לצידם ודורשי טובתם הם, הרי הם נותנים אמונם במזרחי ונמשכים אחריהם ושומעים להם, והולכים בדרכם כפי שהם רוצים ואינם נותנים לב לחקור אחריהם. וכה הם מובלים רחמנא ליצלן כשור לטבח, עד שהם נתונים תחת השפעת המזרחים המורידים אותם מדרך התורה אל בור שחת שאול תחתית.

וככה מצליחים הציונים לצוד את היראים באמצעות המזרחים המתחפשים למצילים, ובאמת הם הם המשחיתים ומחבלים בדרך התורה ה' יצילנו מידם.

מכתב ע"ד חינוך תשב"ר

בשנת תרפ"ו בא מפראנקפורט הד"ר אויערבאך לנהל את בתי הת"ת של הספרדים בעיה"ק ירושלים הנתמכים מהאגודה דפראנקפורט, גדולי רבני הספרדים שארית הפליטה מירושלם יצאו נגדו ושלחו מכתב מחאה בזה"ל:

ב"ה י' אדר תרפ"ו פעה"ק ירושלים תובכ"א

כבוד הרה"ג מנהלי אגודת ישראל שליט"א

אחרי הברכה באהבה וכבוד הננו פונים להדר"ג שליט"א היות כי נודע לנו כי אגודת ישראל אשר בחו"ל שולחת את הד"ר אויערבאך להיות מנהל על הת"ת בני ציון לזאת באנו בזה להודיע להדר"ג הי"ו כי הת"ת האלה הם בתי החינוך היחידים להעדות הספרדיות אשר מתנהגים על פי סדר החינוך הישן המקובל והמסורה לעם ישראל מדור דור אשר מטרתם רק להגדיל תורה ולהאדירה לטעת בלבבות הילדים רק תורה ויר"א הם שארית הפליטה אשר יכולים לקוות להרמת קרן התורה בין הספרדים אשר ירדה בזמן האחרון באופן מבהיל לרגלי בתי ספר החדשים אשר מקרב באו וכמו שראינו שהרבה מהתלמידים שגומרים את הת"ת נכנסים בהישיבה "פורת יוסף" ומתקדמים בלימודי התורה ויש מהם בחורים מצוינים בתורה ויר"ש כמו שנתחנכו אבותינו ואבות אבותינו, ואנו נותנים בזה רב תודה וברכה לאב"י דפה שתומכים בתי ת"ת האלה אשר הצילו בזה העדות הספרדיות מכליון רוחני, כ"א אין גדיים אין תישל. והנה הנסיון הראה לדעת כאשר יהי' ד"ר מנהל על הת"ת סכנה גדולה נשקפה לרוח הת"ת כי לבד השנויים הפנימיים אשר המה מכניסים לפי רוח החדש ובכל מקום שיש ד"ר מוכרח הדבר שישתנה מת"ת לבית ספר. לבד הסכנה הזאת רק השם ד"ר בעצמו הראה נסיון כי זה מזיק על רוח התלמידים. כי הם מביטים על המנהל בתור סמל למסור עצמם למדעים של חול וכדומה להיות ד"ר. לא לתורה ויר"ש כמו חכמים הקדמוני' ויכול לגרום חורבן התורה"ק. ביחוד בין הספרדלי אשר הת"ת הולכי ופוחת' וג' העלבון הגדול והנור' לחכמי ורבני ירושלי' עיה"ק ת"ו עיר מלאה חכמים וסופרים אשר כהם גדול ורם מאוד לחנוך בנים ובנות בחינוך ישר הגון הנהוגה בעיר קדשינו מאז ומקדם.

תמה? תמה? נקרא. האם לחינוך קדוש ברוח ישראל סבא תורה ויר"ש בלי שום השכלה. בצטרך להבי' מחנך מגרמניא המכונה בשם "דוקטער" אשר

הגאון הקדוש המקובל

רבי חיים שאול דוויק

הכהן זצוקללה"ה

ביום ד' טבת ימלאו תשעים ואחת שנה להסתלקות של חד מגדולי המקובלים בעיה"ק ירושלים תובכ"א

הגה"ק רבי חיים שאול ב"ר אליהו הכהן דוויק

זצוקללה"ה

□

כיצד צדין את הפיל

הפיל הזה כידוע חיה גדולה וחזקה, עם כוחות גבורה ודעת מיוחדת שחננו השי"ת שיכול להתגבר בה ולהתגונן מידי אלו הרוצים לצודו, והדבר קשה מאוד בידי הצדאים איך לצודו. אבל האופן שכן הם צדים את הפיל הוא ע"י המצאה מיוחדת וערמה פקחית אשר הם מרמים על ידה את הפיל לכובשו ולצודו ושילך אתם ולהישמע להם, והיא:

היות ומטבעו של הפיל אשר בשעה שהוא רוצה לישן אין הוא שוכב על הארץ לישן, כי בשעה שהוא שוכב לארץ אין כבר ביכולתו לבדו לקום ממקומו כי כל גבו עצם אחד. לזאת בשעה שהוא רוצה לנוח ולישן, הוא מתקרב אל האילנות הגדולות ביער ונשען עליו וכך הוא ישן.

הצדאים כאשר עושים התכנית לצודו, הם מבחינים קודם אצל איזה עץ הפיל נשען בכל עת שהוא ישן. ובשעה שהפיל מתהלך ביום ומתרחק מהעץ, הם מנסרים את העץ עד חציו וקצת יותר ומבחוץ נראה העץ כמקודם לעיני הפיל רק הוא נעשה רעוע, ובערב בא הפיל על יד העץ וכאשר נשען עליו כדרכו, והעץ מחמת שנתרועע הוא נשבר תחתיו והפיל נופל לארץ. ובטבעו שאינו יכול לקום בנפלו הוא נשאר שוכב כך על הארץ, אך כוחו עוד במתניו להתנגד לצדאים המתקרבים אליו לצודו.

בשעה זו באים הצדאים בערמה מיוחדת ובמרמה ומרמים את הפיל שיתמסר ברצון לידיהם. הם הצדאים מתחלקים לשני כיתות כת אחת באה וחוגרת איתו מלחמה, הם נלחמים איתו בכל כוחותם והפיל משיב מלחמה שערה ואינו נכנע להם ואינו נותן להם לכובשו. המלחמה מתלקחת בחריפות נוראה וכוחות הפיל הם עוד איתו שהוא נשאר התקיף שאינם יכולים להתגבר עליו למרות היותו מוטל לארץ.

באמצע המלחמה החריפה הזו מתקרבת הכיתה השנייה ומתנפלת על הכת הראשונה הלוחמת, ומגינה על הפיל ולוחמת עם הכת הראשונה בכל הכוחות עד שהם מתגברים ומגרשים את הכת הראשונה שלחמה עם הפיל.

אחרי שהלוחמים בורחים מאת הפיל הם נשארים ע"י הפיל. והוא בראותו שהם הכת השנייה לחמה עבורו והגינה עליו וגרשה את רודפיו, נותן הוא את אמונו בהם בחשבו שהם ידידיו ומתמסר להם. הם עוזרים לו לקום מעל הארץ ומובילים אותו כחמור לאן שהם רוצים והוא הולך עמם ברצון ובחפץ לב לכל מקום בהסתמכו כי הם מציליו ודורשי טובתו.

כן הדבר במלחמת הציונים עם שומרי התורה.

הציונים ביוצאם למלחמה לצוד את המאמינים ברישתם, הם אינם יכולים להתגבר על שומרי התורה לעזוב את דרך התורה החקוקה בליבם ומושרשת בהם כשורש חזק בל ימוט, וכוחות המאמינים הם כה חזקים ואיתנים משולבים במסירות נפש עד שאין יד הכופרים יכולה להתגבר עליהם.

עצם שם הזה הוא מזיק עד מאוד לילדי וילדות עיר הקודש תובב"א. ומי יודע עד כמה שיוכל להזיק.

לכן אנו מבקשי את כ"ג שליט"א לקנא קנאת ה' לעמוד בפרץ להציל שארית הפליטה בתי התלמוד תורה של הספרדים. כי אין לנו בתי תלמוד תורה אחרים כמו אצל האשכנזים. ולהודיע לאג"י של חו"ל כי **אנחנו מתנגדים בכל תוקף ועוז שמנהל הת"ת יהי דאקטער. וידוע כי בתי הספר השונים עשו שמות נוראות בין הספרדים עד כמעט שנפסקו בעוה"ר יודעי תורה ולומדי תורה בין הצעירים כי אם מעט מזעיר אלה שלא נתחננו בבתי הינוך החזשים כי אם בת"ת ואנו מקוים כי הדר"ג שליט"א יעמוד בפרץ להציל כמה נפשות טהורות צאן קדשים מהרוח הזר לחזק את בדקי התורה ויר"ש.**

ובזכות הבל פיהם של תשב"ר אשר עליהם העולם עומד נזכה לראות בבנין ציון וירושלים והרמת קרן התורה בבג"צ בב"א.

הצב"י חיים שאול דוויק הכהן ס"ט
הצעיר יוסף ידיד הלוי ס"ט
הצעיר עזרא הררי רפול ס"ט
(מקום חותם ביד"צ לעדת ארם צובה בעיה"ק ירושלים תובב"א)
יעקב חיים סופר
(מקום חותם ישיבת שושנים לדוד ומדרש ת"ת לעדת הבבלים בעיה"ק ירושת"ו)

אברהם אמינון
שלמה צופיוף
(מקום חותם ועד הכללי לעדת יהודי בוכארא בירשת"ו)
הצעיר אליהו משה מערבי ס"ט
(מקום חותם ישיבת יגדיל תורה לבני דמשק ירושת"ו)

(נדפס בספר תיקון עולם)

□□□

על הפרשה

וישלח פרעה ויקרא את יוסף ויריצוהו מן הבור

כתב בספר חפץ חיים עה"ת:

לכל זמן, וכשמגיע קץ הזמן המיועד, הן לטוב והן למוטב, אין הקב"ה מתמהמה אף רגע אחד יותר על הזמן. מכיון שתם הזמן שיוסף היה צריך להיות בבית האסורים הריצוהו במהירות הבזק מן בית האסורים, ויריצוהו מן הבור. וכמו כן כשתגיע העת לגאולתנו ופדות נפשנו לביאת משיח צדקנו לא נתמהמה אף רגע יותר על הזמן אלא פתאום יבוא ויריצו אותנו במהירות מן הגלות לארצנו הקדושה במהרה בימינו.

□

כולנו בני איש אחד נחנו

דרש מרן מהרי"ץ דושינסקיא זצוקללה"ה, (עוד יוסף חי - דרוש לחיזוק הארטהדאקסיע - עמוד שי"ד):

וכן אומר אני לולי רבותינו הגאונים וצדיקים הכתב סופר והמהר"ם שיק ודכוותיהו זי"ע, שכבשו לנו הדרך הארטהדאקסיע זה כמה שנים לפנינו בדורות הקודמים, היו ראויים אנחנו בהגלות החושך הזה כאשר אנו מעורבים בין האומות והדורות מתמעטים אין לך יום שאין קללתו וכו', להלביש א"ע בשלשלאות של ברזל להבטיח לנו דורות ישרים וכדומה. ואך זכויותיהם של הגאון"צ הנ"ל עמדו לנו שנטעו ארזים בנטיעת הארטהדאקסיע, וע"י זה ב"ה יש קול תורה בבתי מדרשות, בישיבות, וקול יהדות בבית ישראל, ורוח ישראל סבא בארץ אשר אנחנו עומדים כעת עלי'.

וזהו לדעתי כוונת המסורה כולנו בני איש אחד נחנו, נחנו פשענו ומרינו, נחנו נעבור חלוצים לפני ה', והכוונה שאם נשמע לקול ההמון הכופרים בתורת ה' ובמנהגי ישראל סבא שאומרים למה הפירוד הלא כולנו בני איש אחד נחנו, תדע שבזה אם נציית להם נחנו פשענו ומרינו, כי זהו שלום הרשעים ולא שלום התורה, אלא נחנו נעבור חלוצים לפני ה'

לעשות גדרים וסייגים אף אם נראה ח"ו כמלחמה, אבל מלחמה זה מלחמת מצוה היא, ויסודתו בקודש. וע"כ עלינו לדרוש באופן אחר כולנו בני איש אחד נחנו, ר"ל אנחנו ההולכים באחדות של בני איש הנאמר בבני יעקב, שהוא הכין הכל לדורות עולם לתקן בית דירה ולעשות גדר וסייג, אז אפילו באם נחנו פשענו ומרינו לא נחזיק בזה ח"ו, אלא נעבור חלוצים לפני העם, להסיר כל שמץ פסול, ולהחזיק ביראת ה' כל היום.

□

מה זאת עשה אלקים לנו

כתב מרן הגה"ק ר' אלחנן ווסרמן זצוקללה"ה ב"קובץ מאמרים":

בנוהג שבעולם, בשעה שהולך לאדם שעתו טוב מוצא את הסיבה בעצמו, חכמה שלו המרץ שלו, - כוח ועוצם ידי, או זכויותיו - בצדקתי וביושר לבבי, לעומתו בשעה שנמצא האדם בעת צרה תולה הוא את הסיבה בפלוגי או באלמוני, בכלום רק לא בעצמו.

עצת התורה היא להיפך לגמרי, בשעה שהולך לו טוב, אל יאמר האדם כוחי ועוצם ידי, לא בצדקתך וביושר לבבך, בשעה שהשבתים בני יעקב מצאו את עצמם בעת צרה, הלכו תיכף להסיבה הראשונה: מה זאת עשה אלקים לנו? שום סיבות אחרות לא חיפשו. מי אשם? - אבל אשמים אנחנו! למה חשבו על אופן כזה? כי זאת היא האמת. בסבל האדם אין שום אחד אשם רק הוא בעצמו, זה אמת בנוגע להיחיד ובנוגע להרבים.

□

ואתם עלו לשלום אל אביכם

כתב רבנו בחי":

ועל דרך הקבלה מה שנחתמה פרשה זאת בפסוק עלו לשלום אל אביכם זה רמז לעשרה הרוגי מלכות אשר עלו לשלום אל אביהם שבשמים אחר שנתלבנו ונצרפו מחטאו של יוסף, וכבר ידעת כי כתונת הפסים היה תחילת הסיבות וראשית לגול הדברים, ונחשב להם לאכזריות גדול מה שטבלו הכתונת בדם השעיר ואמרו לאביהם זאת מצאנו, לפיכך היה העונש בהם בגופם שהתחיל השעבוד בהם אחרי מות יוסף מיד, ואחר זמן בהרוגי מלכות שנידונו בגופותם, כי הגוף כתונת לנפש, ועל כן תמצא בפרשה זו עשר פעמים האנשים לרמוז על עשרה הרוגי מלכות וכו', ויש לך לדעת שלא היו בזמן אחד ולא נידונו כולן ביחד.

וכן תמצא בפרקי היכלות (פרק ה) אמר רבי ישמעאל אותו היום חמישי בשבת היה כשבאת השמועה מכרך גדול שברומי שצוה לופינוס קיסר ותפשו ארבעה אנשים אלו מאבירי ישראל רבן שמעון בן גמליאל ורבי ישמעאל בן אלישע ורבי אלעזר בן דמא ורבי יהודה בן בבא ומאתים ושמונה אלפים תלמידי חכמים מירושלים פדיון שלהם. וכיון שראה רבי נחוניא בן הקנה גזירה זו עמד והורידני למרכבה ובקשתי שאלה מסוריא"ל שר הפנים ואמר לי עשרה נכתבו בבית דין של מעלה וניתנו לו לסמא"ל הרשע שרו של עשו, ואמרו לו לך והכחד מאבירי ישראל כל נתח טוב ירך וכתף להשלים גזירת וגונב איש ומכרו ונמצא בידו מות יומת (שמות כא, טז), ושמורה לו להנקם ממנו עד שתגיע יפקוד ה' על צבא המרום במרום (ישעיה כד, כא), בגדיים וכבשים של יום הביכורים.

אמר רבי ישמעאל כל ההתראות הללו וכל התנאים הללו התרו בו והתנו עם סמא"ל הרשע, והוא אמר קבלתי עלי ויבחר עשרה מאבירי ישראל. אמר רבי ישמעאל מה עשה זהוריא"ל ה' אלקי ישראל באותה שעה, לא הספיק לומר לסופר כתוב גזירות ומכות גדולות קשות ועזות ומבוהלות ונוראות וכבדות על רומי מפני חימה שנתמלא על סמאל הרשע שקבל עליו כל התנאים הללו, אלא מיד נטל נייר וכתב עליו נקמה זו עתידה ושמורה לרומי הרשעה, תעלה ענן אחד ותעמוד למעלה מרומי ששה חדשים וירד שחין לח על האדם ועל הבהמה ועל הכסף ועל הזהב ועל הפירות וכל מיני מתכות, ואחרי כן תעלה ענן אחרת ותדחה את חברתה ותעמוד במקומה ששה חדשים אחרים, וירד נגע צרעת וספחת ובהרת וכל מיני נגעים על רומי הרשעה עד שתבוא שעה שיאמר אדם לחבירו הילך רומי הרשעה בפרוטה היא וכל אשר בה ויאמר לו אינה מתבקשת לי, ע"כ בפרקי היכלות.

□□□